

Василь Оріховський

СВОБОДА
Український щоденник
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1953
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by
Section 1106 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Політика відрукування під загрозою

Широко рекламувана і пропагована політика відрукування у світі, яка мала забезпечити тривале, "мирне співіснування" різних політичних і соціальних систем та "мир у наступному поколінні", — несподівано знайшлася під загрозою. Мало того, події на Близькому Сході і рішення урядів ЗСА та ССР давати всебічну військову допомогу воюючим сторонам, створює можливість прямої конфронтації обох атомових надпотуг з усіма трагічними наслідками для людства.

Відновлення арабсько-ізраїльської війни ще раз продемонструвало, що у міжнародних відносинах можуть заіснувати факти і події, які не хочуть вкладаються в загальну схему, чи структуру міжнародного ладу, накреслену у висліді торгів заінтересованих світових потуг, часто коштом багатьох інших держав та народів. Практика показала, що "загальні принципи співпраці", які були опрацьовані і підписані в часі побуту президента Ніксона в Москві і які мали стати основою такого "тривалого миру" на базі поділу сфер впливів між Вашингтоном і Москвою, себе не виправдали. Ці "загальні принципи", якими започатковано "політичне відрукування" у світі, були подумані як спроба формально закріпити політичний статус кво у світі, не оглядаючись на те, що цей статус кво є продуктом несправедливості і насильства, тобто всього того, на чому ніяк не можна будувати надії на справжній і тривалий мир у світі.

Становище ССР щодо арабсько-ізраїльського конфлікту не є подивом, бажанням совєтського уряду забезпечити мир на Близькому Сході, а імперськими інтересами совєтської російської імперії, яка розбудовує догори для себе "мостові причлики" в окремих арабських країнах, забезпечуючи в цей спосіб свою "присутність" на Середземному морі. В ім'я цих інтересів совєтський уряд преспокойно "призавує" про "загальні принципи" мирного співіснування і про домовлення з ЗСА того роду конфлікти лагодити на базі спільних консультацій та спільної акції на загроженому терені.

Політиці відрукування і співіснування самі її автори надали своєю постановою до подій на Близькому Сході важкого удару. Буде добре, якщо відновлений конфлікт буде можна льокалізувати і не допустити до того, щоб він перетворився у початок третьої світової війни.

Минаються добрі звичаї

У нас, в нашій українській громаді в Америці і Канаді, багаті говоряться про збереження добрих традицій, розвиток нашої спадщини. За це нас часто при різних нагодах подивляють і до цього заохочують наші співгромадяни, включно з видатними членами Урядів та різних ділянок суспільного життя. Але ми часто не здасмо собі справи, як ми самі не тільки легкоживемо, але й занедбано деякі з дуже добрих і корисних наших традицій, які довгий час були однією з основ нашого розвитку.

Згадаймо тільки про одну з тих добрих традицій, що їх тепер забувається: пожертви на добрі цілі з нагоди весільних родинних і товаришеских імпрез. Чи не єдиною нагодою, при якій цю традицію ще до деякої міри пам'ятається, це сума нагода: поминки по нещодавньому. При інших, радісних нагодах, це вже забувається. Наші редакції часто одержують довгезні листи про славі ювілей подружнього життя, про весілля, гравдаційні церемонії тощо, в них описується в подробицях кількість гостей, зворушливі промови, не забувається і про те, що "столи агіталися від смачних страв", що й долучується кілька фотознімок та в супровідному листі до редакції пишеться, щоб усе це негайно надрукувати, але на марно шукати в дописі згадки, що з такої то нагоди зібрано таку і таку суму грошей на церковні, харитативні, виховні чи інші добрі громадські цілі. А бувають часи, коли одним з перших ритуалів на кожній з таких імпрез була власне збірка на добрі цілі. Вистачить переглянути давні річники наших газет.

Між багатьма нашими добрими традиціями давній звичай складати пожертви на добрі цілі з нагоди родинних і товаришеских імпрез та зустрічей належить до найкращих і найбільш корисних. Сьогодні, при загальному добробуті та заможності, цей звичай міг би справді процвітати на славу тих, що жертвують, та на користь і добро громади. Панаїмо наші добрі звичаї!

Простас Курдидик

"СВЯТА", ЧИ АТОМОВА ВІЙНА?..

Передбачування Ізраїля, що теперішня, вже четверта за чергою війна з арабами закінчиться знову скорою і майже тріумфальною перемогою, на цей раз не здійснилася. Шоправа, багатьох західних військових знавців і коментаторів приходять до висновку, що Ізраїль таки переможє, але цим-разом це буде дуже затяжний і жорстокий конфлікт із велетенськими для нього втратами.

У зв'язку із затягуванням близькосхідного конфлікту в американських політичних кругах ставлять собі чи не найважливіше під сучасний мент питання: як хоче ССР довести цю війну до будь-якої конкретної злагоди і перемир'я, чи може рішитися на це, щоб дві великі сили, які стоять за закусками цього удару, вийшли на відкритий арену і змирили свої сили? Найбільшою турботою ЗСА під сучасний мент це посилено дає воєнного устаткування Москвою для Сирії та Єгипту, а в першу чергу для Сирії, яка посилає найбільші втрати в теперішній, як її називають араби, "святій арабській війні". Американський розвідці точно відомі всі ці доставки і це було головною причиною, що ЗСА розпочали зі свого боку постачати Ізраїль, щоб вирівняти його втрати, які дійсно є чималими. Західні коментатори твердять, що Ізраїль втратив у дотеперішніх воєнних діях майже одну третину своїх танкових одиниць, не згадуючи про людські втрати. Для Ізраїлю це не являється ніякою потією, що Сирія, Єгипет і всі ті арабські держави, які перекинули на сирійський чи синайський фронт підкріплення, втратили багато більше...

Коли взяти до уваги цифрові відношення обидвох воюючих сторін, відносно кількості гармат, танків, літаків і воєнок, то теоретично розраховуючи, арабський світ може перемогти дуже легко велику державу Ізраїль, який допомагають тільки єдині ЗСА. Для підтвердження своїм міркуванням західні знавці наводять для орієнтації ось такі цифри: разом взяті бойові сили тільки Єгипту та Сирії такі: 380,000 воєнок, 1178 літаків різного бойового призначення, 3300 танків, 61 морських бойових одиниць, 12 батарей важких протилетунських ракет і невідомої кількості менших морських, яким досі вдалося збити коло сотні ізраїльських літаків. Коли б всі арабські держави об'єднали свої збройні сили, то вони могли б виставити проти Ізраїля майже мільйонну армію.

Ізраїль має при найбільшому переведенні мобілізації: 275 000 суходільних воєнок, 2000 танків, 467 літаків різного бойового призначення і 19 морських одиниць невеликого, скоростного тоннажу.

Але, коли брати до уваги

т. зв. "стратегічну якість та продуктивність" обидвох воюючих сторін, то без перебільшення треба сказати, що араби у порівнянні з 1967 р. зробили велетенський поступ, але за розцінюванням військових знавців, їм ще далі не достає бойового хвсту у провіді, винахідливості у маневруванні та гнучкості в зазімпроважених бойових діях. У багатьох випадках бойове винайдування, яке ССР доставляла арабам, належить до наймодернішого, а в порівнянні з ізраїльськими, майже йому дорівнює.

Араби мають, наприклад, ще й той позитив, що вони майже цілком зосереджують свою увагу довкола близькосхідного конфлікту, доки не стане фактом, що навіть Йорданія, якої король Гусейн довгий час не міг рішитися, як становити зайняти йому в цьому ударі, все ж такі перекинувши частину своїх танків з'єднав на сирійський фронт. Над синайським фронтом появилися перший раз бойові літаки "Міраж", які мали тільки Лівія та Алжир і досі невідомо, котра з цих держав туди їх перекинула? Не від речі буде зазначити, що у бойовому відношенні "Міражі" мають найвищу оцінку. На с і р і йському фронті приймають участь окремі частини і літаки, які туди перекинув Ірак, легка танкерська бригада, що її перекинув ще перед ударом король Марокко. Також туди перекинули, хоч може, більше для символічної солідарності зі "святотою війною" невеликі відділи — Кувейт, Ємен і Савдійська Аравія.

У порівнянні з арабами, пише знавець Б і л зького Сходу генерал С. Р. Маршал, Ізраїль має досі перевагу над своїм великим противником у дуже добре скоординованій контролі всіх своїх бойових дій з летунською перевагою. Цікавий теж факт, що західноєвропейські коментатори майже сходяться в поглядах зі своїми американськими товаришами, як Дж. Гріне, М. Меттис, С. В. Борум, — щодо положення на Близькому Сході. Деякі з них твердять, що Ізраїль знайшовся у приблизно в такому самому положенні, як ЗСА напередодні нападу на Перл Гарбор, тобто, що вони бачили розбудову японської мілітарної машини, але ніяк не ввірили в те, що Японія поважається нападати на ЗСА. Початковий бій за Голанські висоти, що його Ізраїль виграв був для нього, кажуть згадані коментатори, найважливішим і може вирішним фактором, бо звідти сирійці могли за атакувати стратегічно важливі ізраїльські терени. У війні 1967 р. цю загрозу з боку Сирії було зліквідовано впровадженні двох днів. Тепер, як кажуть обсерватори, ентуальна ліквідація мови затягнулася на "багато-багато довше, а порівнюючи зв'язані з нею втрати до по-

ВІД ШОВІНІЗМУ ДО РАСИЗМУ

Париж. — Слово шовінізм виводиться від Шовена, того підстаршиного наполеонівської гвардії, що вважав свою відданість Наполеону, але й там, що не визнавав нікого й нічого поза Імператором французі. Його відданість торкалася так само Імператора, як і французів.

Кожен нарід, що стає нацією, має в собі щось ірраціонального, що його в'яже, що його членам не дає де націоналізуватися, що є рушійною силою, що змусило національним гегемом. Те "щось" виявляється у різних народах по-різному і в різні періоди. Може це бути почуття месіанізму білої раси, як у англичан, коли вони завоювали Індію чи колонізували Америку, висловлені в невідомому сьогодні Джеконе Лондоні. Може це бути еспанське завзяття в ширенні віри Христової, в ім'я якого вони знищили Індію Південної Америки. Може це бути любов рідної мови й землі, як у чехів чи словаків, завдяки яким вони збереглися в жалких жорнах німецької потуги.

Французи під цим оглядом — дуже дивні. Вони самі се-

передній атрат, вона готова бути неспівмірно коптованою у зброї та людській силі.

Відносно є г и п етського фронту на Синаї, то військові фахівці є такої думки, що Єгипет може у найгіршому випадку відступити на свої попередні позиції по цьому бої Суецького каналу, або пробувати просуватися у Синайську пустиню, очевидно, коштом великих втрат з уваги на розтягнення фронтової лінії, а який немає ніякої природної маскуванняльної змоги. Єгипетське командування мусить також взяти до уваги, що Ізраїль може поставити єгиптянам належний опір на Мітла висоті, на північній схід від Суецу, використовуючи Гіфага діляк, що веде просто до каналу і другий шлях здовж Середземноморського побережжя.

Як видно тепер із розпочатої єгипетської офензи, єгипетське ко м андування вирішило найперше, належно закріпити заціпля, а поцей перекинувши туди належні боєприпаси, розпочати наступ. Перші пробойні танкові колонії, які розрізали на цьому широкому фронті, можуть статися дуже легкою допомогою для ізраїльського летунства, яке у західному світі має одну з найважливіших оцінок. Всього загальновійськовий огляд думок різних експертів, не враховуючи, однак, однієї дуже важливої справи, якої досі ніхто ніде не провадив. Справа в тому, що як кажуть західні знавці, Ізраїль має у запасі кількотового засяту атомової бомби. Вони твердять, що Ізраїль готовий їх вижити, але тільки тоді, коли б знайшовся у безвиглядній стратегічній ситуації

бе звуть народом "нарікай-лів", які не лише нарікають на свою державу, але й нають її так, що будь-який англо-американський голозу береться. Сьогодні вся мо- жод так так власну армію, що годі зрозуміти, як ця армія взагалі існує. Але... є інші моменти, що в'яжуть французі у націю, з якою всі рахуються.

Французи мають несподівані реакції. Вони вважали Великою Революцією настільки, що самі себе звуть "близькими королями". Але ніхто не відбав стільки сил з французької нації як Наполеон, заявивши, що революція закінчена", і проголосивши себе імператором. Сьогодні він для більшості французів — ніякий герой, про короля вони не хочуть згадувати, республіку люблять, але спробуйте це зробити ви. Ризикуйте, що вам вийде, як бодай у переносному значенні. Воно французі погодяться, що у Франції все зле, то як у чехів чи словаків, завдяки яким вони збереглися в жалких жорнах німецької потуги.

Французи під цим оглядом — дуже дивні. Вони самі се-

передній атрат, вона готова бути неспівмірно коптованою у зброї та людській силі.

Відносно є г и п етського фронту на Синаї, то військові фахівці є такої думки, що Єгипет може у найгіршому випадку відступити на свої попередні позиції по цьому бої Суецького каналу, або пробувати просуватися у Синайську пустиню, очевидно, коштом великих втрат з уваги на розтягнення фронтової лінії, а який немає ніякої природної маскуванняльної змоги. Єгипетське командування мусить також взяти до уваги, що Ізраїль може поставити єгиптянам належний опір на Мітла висоті, на північній схід від Суецу, використовуючи Гіфага діляк, що веде просто до каналу і другий шлях здовж Середземноморського побережжя.

Як видно тепер із розпочатої єгипетської офензи, єгипетське ко м андування вирішило найперше, належно закріпити заціпля, а поцей перекинувши туди належні боєприпаси, розпочати наступ. Перші пробойні танкові колонії, які розрізали на цьому широкому фронті, можуть статися дуже легкою допомогою для ізраїльського летунства, яке у західному світі має одну з найважливіших оцінок. Всього загальновійськовий огляд думок різних експертів, не враховуючи, однак, однієї дуже важливої справи, якої досі ніхто ніде не провадив. Справа в тому, що як кажуть західні знавці, Ізраїль має у запасі кількотового засяту атомової бомби. Вони твердять, що Ізраїль готовий їх вижити, але тільки тоді, коли б знайшовся у безвиглядній стратегічній ситуації

Одві з великих гордостей французі: ми ніколи не були расистами. В колоніях ми не відокремлювалися, як ан-

Леся Лісак

ВОЯЦЬКА ПІСНЯ

— Тату, я поїду з тобою на З'їзд, — сказав дев'ятилітній Ярко. Степанові, який вибрався на Ювілейну зустріч Вратства Дивізійників, ця заява звучала радісною несподіванкою. — Дуже раді! — закинув. — Нарешті мій син подікався воєнською справою! — Та радість Степана була короткотривалою, бо Ярко зразу заперечив: — Зовсім ні, тату. Я хочу скористатися з авта. Візьму як собою товариша Зенку і під час ваших нарад чи парад, ми поїдемо на прогулянку.

Яркові слова обидли Степана холодною водою. — Я думаю, що в тебе відважася наша кров. Твій дід борювався у рядах Українських Січових Стрільців, а був у бою під Вродами і цього року якраз обходимо тридцятиріччя зформування І Дивізії УНА. Я думаю...

— Ё, тату, скривався Ярко, — це все були давні, "античні" події, і від того часу світ змінився! Ми, молоді, є рішуче проти всяких воєн!

— Є різні війни, сину, — глянув суворо Степан. Є війни загартовані, жертвою яких я досі є Україна, і є визвольні змагання, яких твій дід і твій батько були учасниками. До того ж, мої діди покоління думало б інакше, якщо не користало з усіх благ вільної країни. Якби знало переслідувань, що їх знають поновлені. А відносно іди, прошу, може те похитати.

Покашлив ще того вечора. Степан провадив авто, хлопці приїхали на задньому сидінні. — Ми трохи посипимо, — сказав Ярко, а як тату, тату, втомився, збудив нас. Ми тоді проповзли до авто.

Степан мовчав. Йому було досадно. Невже ж це все, що він розказував синові про визвольні змагання, не мало ніякого значення? Та ж це були речі розповіді, це була історія сучасної доби. Невже ж мусить існувати горезвісна "лірика між генералами"? Невже ж неможливо тепер передавати ідей з покоління в покоління? І що розв'язати прикрі думки, Степан почав тихо співати:

"Машерують добровольці,
як колосі ішли стрільці,
Сяють їх шоломи в сонці,
грас усеїх на лиці,
Хто живий, хто живий,
в ряд ставав,
в ряд ставав,
Захищати, боронити
рідний край!"

— Це дуже гарна пісня, — почув голос Ярка, — Я її досі не чув. — Ми співали цю пісню при війську, — пояснив Степан. — Український воєк і пісня завжди були нерозлучними товаришами. Та ти краще спи, а вже не буду співати.

— Ні, співай, тату. Ця ва-ша пісня якось підбадьорює. Я хочу її навчитися. Не спи, Зенку, — звернувся до то-

вариша, — будемо підтатати за татом.

Якраз час у вічній тиші зачули три голоси — сильний і сміливий Степана і ще недовірливі хлоп'ячі. Відтак Ярко спитав: Тату, а чому ти властиво згодою добровольцем до війська? Насільки мені відомо, ви тоді не мали великих виглядів на перемогу. Яка тобі з цього прийшла користь?

— Ідея і користь — це дві різні справи, — відповів рішуче Степан. — У нас була ідея. А я пішов до війська, бо це був мій обов'язок. І з цього ніколи не жалів.

На другий день, коло полудня Степан побачив, що син не взяв авта і перебував з товаришем між учасниками З'їзду. — Чому ж ти не поїхав на прогулянку, як плікували? — спитав.

— Одне, що ми заспали, — відповів син, — а друге, тут не так нудно, як я думав. Я почув кілька цікавих розповідей з часів "старої війни". Один учасник бою під Вродами згадував про біт. Там згинув його найкращий друг. Вмираючи, він сказав: "Ось я, мені чужий кулярий, але підмною українська земля, а над мною українське небо. Я віддано життя за них". А потім я чув розповіді одного українського священика, який допомагав полоненим у Радні. Коли по великих труднощах йому пощастило, зайти за табором дрови, перше, що він побачив, був мові шість українських дітей. А надійшли, страшно вижудили хлопця, що стояв боєм, недовіда дрови. На питання, де його червоний, хлопчик відповів, що проміняв за кусок хліба, бо був дуже голодний. Тату, та ж цей хлопчик був же майже дитиною, а вже був військовиком! Мені жалко цього хлопчика!

— Ці неповороткі воєнки були першими, які завдали савіщенням дітям тоді деякі полегші, — пояснив Степан. — Відтак для них заснували в таборі школи, в яких вони здобували освіту. У коротких часах, сину, навіть діти беруть за зброю, щоб скинути ярмо іздівина!

Наступного дня б у л а неділя. У комбатецьких шапках, з прапорами, зібрався Дивізійний Вратство на збірку, щоб по-воїнськи піти на Службу Воєну. Прозвучали слова команди, колосили воєни виступили у лавах. Співаючи, помахували до черги. У солідній прозолоті дзвеніла мовля:

"Хто живий, хто живий,
в ряд ставав,
в ряд ставав,
Захищати, боронити
рідний край!"

Маршуючи, Степан не бачив, що син з товаришем їде за ними. Іде, заслуживши у воєнську пісню, задивлений у різні рай, захоплений твердим ритмом воєнської ходи. Шойно згодом Ярко підійшов до нього: Тату, це мені сподобалося, — сказав. — Що там? — зацікавився Степан.

— Як він, співаючи, маршували. У вас, "старої війни", є щось притягальне. Я не знаю, що це таке, але воно бере.

Обличчя Степана роз'яснилося усмішкою. — Це прийшло почути, сину. Може тепер краще зрозумієш, чому ми пішли до війська.

Вони ішли догори розсвітленою і розгрітою сонячним багатством. Кроки синя злиналися з кроками батька, навіч вони ішли в такт воєнської пісні.

Вони ішли догори розсвітленою і розгрітою сонячним багатством. Кроки синя злиналися з кроками батька, навіч вони ішли в такт воєнської пісні.

Вони ішли догори розсвітленою і розгрітою сонячним багатством. Кроки синя злиналися з кроками батька, навіч вони ішли в такт воєнської пісні.

(Закінчення буде).

Едвард Козак

СВОЯ СВОІХ НЕ ПОЗНАША

(1)

Нетарно писати спростування на посмертну статтю. Це так, якби на поминках хтось устав і спростував свого передбесідника...

Але що робити, коли хтось у посмертній публікації забудеться і замість писати про нещодавнього, понаписує довгезно сам про себе, зачіпаючи по-дорозі людей і події, та насвітлюючи їх дуже тенденційно, неправдиво, а навіть образливо.

Це я про Анатолія Курдидика і його "Нема Малого Ромця" — посмертного спомину, присвяченого пам'яті Романа Пашківського, який друкувався у підвалі трьох чисел "Америки" (154, 155 і 156).

Перейти мовчки попри те, що там написано, тяжко, тим більше, що Курдидик порушує справи тісно пов'язані з моєю особою. Це справи сатиричних журналів у

Поволі привикаємо вже до різного роду непошанування авторства не тільки авторами, але й співаками, бо чи не буває, що в радіо заповідають "народною пісню", а дійсний автор — живий між нами.

Чи не буває, що беруть чиясь заставку чи ілюстрацію, обрізують вдоліні враз із підписом і містять у своїй газеті. Чому обрізали підпис? Бо автор чимось редакторам невідгидний, або стоїть не по їхньому боці бойового плота. Не є якийсь окремий випадок, це повторється рік річ, головні в час різдвяного чи іншого святкового сезону.

Тяжко воювати з того роду різними випадками порушення авторства, бо коли це, буде дитячий журнал, то вам закинуть, що діте на шкоду українській дитині, а коли політичний часопис, то як у нас кажуть, "ліпше не зачиняти"...

Чи те все не є певного роду моральним обезголовленням авторів — мистців, ілюстраторів, письменників чи музик?

Щодо Курдидика, то він не тільки журналіст, але й письменник, тож на власній шкідливості повинен випробува-

ти вагу і вартість власного авторства.

Після Курдидика, що коли писався "Зиз", то Роман Пашківський, за його словами, "... не міг стояти осторонь із своїм гумором, вродженим елегантним дотепом й широким пером обсерватора-сатирика. Це мабуть його його винаходом була постать "Малого Ромця", — своєрідно українського "Камікса", який мав оригінальний, архіпримітивний підхід до життя, до людських звичок, до філософської глибини справжнього українського так званого "жизного дзеркала". Не розумію, як можна в подібних випадках не пам'ятати жонглювати словом мабуть. Значить — мабуть він, і мабуть не він. Як не він, то хтось інший. Коли ж Курдидик асуював сумнів, що мабуть Пашківський, то чому в дальшому переходить на самопелений тон і пише:

"Хто переглядає річні книжки неповоротного "Зиза", його від 1924 року редагував Лев Лепкий (теж уже покійний) та від 1926 року оформлював своїми карикатурами Едвард Козак — ЕКО, той знайде в його числах не тільки постійну рубрику

"Малого Ромця", але й чимало карикатур Романа Пашківського з підписом "Малый Ромць"...

Якби Курдидик знав, що такі мабуть не Пашківський був автором "Малого Ромця", в "Зизі", то напевно не висловлював би отих суперлигів, бо брав їх на велику турбу, бо аж як не Пашківський був автором "Малого Ромця"...

Але найперше подивимся до тих річників "Зиза", як радить нам Курдидик. Якщо ти, Дорогий читачу, належиш до тих шляхтичів, що мають річнички "Зиза", то дурно не фатигуватися, бо такі "Відповідальний Редактор", але хто пам'ятає часи, про які мова, той напевно пригадає собі, що такий "Відповідальний Редактор" мусів фігурувати за зямогами польського пресоного закону. Була це функція чисто формальна і чисто фікційна, з редагуванням журналу нічого спільного не мала.

Далі А. Курдидик гірко дорікає мені, що я, як він пише: "В 1932 р. ЕКО, доставив крапці фінансової умови, покинувши "Зиза" коло якого зрештою ніяк не мав карикатурася. Червона Калина, що видавала "Зиза"

участво в наших сатиричних журналах 20-тих років, а зокрема "Зизі". За мої пам'яті, як я був у "Зизі" ілюстратором, а відтак від року 1927 до 1939 редактором "Зиза", Роман Пашківський в "Зизі", являвся якесь зраду і перейшов кудись у ворожий, понайменше ідеологічно протилежний бік.

Тим часом Іван Тинктор, який, маючи мою згоду, почав видавати ювілейний сатиричний журнал "Комар", стояв з тілим своїм пресовим концерном на таких савіських національних позиціях, що й "Червона Калина", або "Молода Громада", яку між іншим тут, як і в інших місцях своєї статті, Курдидик неперібно впуштує.

В дійсності — як ця справа виглядала зовнішня? Коли я прийшов до "Зиза" 1926 року, журнал уже майже пів року не виходив, бо не було кому ані ілюструвати, ані писати. Зруйнувши "Зиза" з місяця, треба було не тільки оформлювати його ілюстрацією, але й текстом, а то я самому творити тексті. В кожному числі, крім моїх карикатур, було чимало літературного матеріалу, як фейлетони, вірші і т. п., які я підписував різ-

станула перед перспективою ліквідувати його"...

По драматичному тону, яким Курдидик це і потім цілий час пише, хтось незрозумітаний збір би подумати, що я, покинувши "Зиза", являюся якесь зраду і перейшов кудись у ворожий, понайменше ідеологічно протилежний бік.

Тим часом Іван Тинктор, який, маючи мою згоду, почав видавати ювілейний сатиричний журнал "Комар", стояв з тілим своїм пресовим концерном на таких савіських національних позиціях, що й "Червона Калина", або "Молода Громада", яку між іншим тут, як і в інших місцях своєї статті, Курдидик неперібно впуштує.

В дійсності — як ця справа виглядала зовнішня? Коли я прийшов до "Зиза" 1926 року, журнал уже майже пів року не виходив, бо не було кому ані ілюструвати, ані писати. Зруйнувши "Зиза" з місяця, треба було не тільки оформлювати його ілюстрацією, але й текстом, а то я самому творити тексті. В кожному числі, крім моїх карикатур, було чимало літературного матеріалу, як фейлетони, ві

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ НЕГАЙНО ПОТРЕБУЄ \$50,000 НА ПРОДОВЖУВАННЯ АКЦІЇ ОБОРОНИ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ ТА НА ВИКОНАННЯ СВОЇХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ВІДНОСНО ДРУГОГО СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ. ДОПОМОЖІТЬ СВОЄЮ ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ.

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA, INC.
302-304 West 13th Street New York, N.Y. 10014

Успіх молодого науковця

Дня 24-го вересня ц. р. підприсемство Тексаскої Інструментальної Корпорації в Даласі, Техас, прийняло у свій технічний склад здібного українського науковця д-ра Степана Данилюка. Професор д-р І. Бродлей з Корнелл університету, зокрема, поручив його на це місце, керуючись працею д-ра Степана Данилюка в ділянці фотографічних солей.

Д-р Степан Данилюк

Протягом чотирьох з половиною років д-р Степан Данилюк працював над докторатом на Корнелл університеті, водночас працюючи на позиції асистента навчання і дослідів. В роках 1967-1969 він студіював електричну інженерію на університеті в Делаварі, на двох ступенях, досягнувши ступінь бакалавра. На цьому ж університеті він отримав високі університетські відзначення. Народився він 25-го грудня 1945 р. в Західній Німеччині. Із батьками, Петром і Анною з Ковальчуків — Далас, в 1950-му році. С. Нью Йорку, в 1950-му році. В Нью Йорку він у 1959 р. покінчив українську католицьку школу св. Юра, відтак вчився у середній школі Кардинала Гейса у Бронксі і на Бронкс Коменіті коледжі студіював інженерію. Перед відходом на Делавар університет студіював у Ньюйоркському міському коледжі.

У 1964 р. у церкві св. Юра,

Українське народне мистецтво у Реддінському Музеї

„Україна — Київське Царство“ — під таким кличем урочисто була відкрита виставка українського народного мистецтва 18 вересня у Публічному Музею міста Реддінгу, Пенсильванія, і того дня оглянуло її понад 1000 осіб. Ще перед офіційним відкриттям директор музею Степан Шварц запросив місцеву українську громаду на приватний показ експонатів. Відвідало 250 осіб загодили до музею, де директор їх привітав та висловив своє задоволення і вдячність українській громаді за допомогу у підготовці виставки. Від імені української громади д-р Ігор Кунаш подякував директору Шварцу за уможливлення влаштування виставки українського народного мистецтва в такому значущому музеї, який зберігає у своїх стінах скарби світової культури. В музеї українська виставка фактично розложена в скляних шафах, а в галерії — велика мапа України з написом „Україна — Київське Царство“. В першій шафі була представлена колекція „золотого та жіночого полтавського стріло“, а в другій — дзвінок, одягнені у гупальських стрілах з колекції п. Сорохалюк. В останніх двох шафах можна було по-

бачити зразки народної кераміки, вишивки, різьби, а також народні музичні інструменти. Під час відкриття та упродовж перших годин виставки, громади місцевостей Реддінгу та Феніксвілю приготували мистецьку програму для публіки. В програмі брали участь молоді танцюристи Реддінгу під керівництвом Міри Марис. Рівнож виступила сумська мандолінова оркестра з Феніксвілю. Дівоцький хор „Жайворонки“ відіграв кілька пісень під диригентурою Зені Кунаш, яка рівнож виконала супровід мандолінової оркестри. На закінчення О. Нагасевська та Х. Геремеш позначили публіку з грою на бандурі.

Успіх виставки був безсумнісний великий. За таку піонерську працю треба висловити признання Відділові УККА у Реддінгу на чолі з головою Саваріном Кліном. Зокрема треба відзначити панів Полет Сех, Анну Кицалюк та Міру Марис, які своїм трудом та посвятою причинилися до вимкового успіху виставки, яка триватиме до 21 жовтня.

Д-р Ігор Кунаш

ОПИТУВАННЯ ГАЛЛУПА В СПРАВІ АРАБСЬКО-ІЗРАЇЛЬСЬКОЇ ВІЙНИ

Опитування переведене Інститутом Галлупа виявило, що в теперішній війні 47 відсотків американців підтримують Ізраїль, 6 відсотків під-

тримують арабів, 22 відсотки не підтримують ні ту ні другу сторону, а 25 відсотків не має жадної думки щодо цього конфлікту на Близькому Сході.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗЕЮ ІМ. М. СЕМІНОВИЧА В ЧІКАГО, ІЛЛ.
Ділиться з Членами Музею та всіми Громадянами сузненого вістою, що дня 8-го жовтня 1973 року, на 81-му році життя, відійшов у Вічність.

Проф. Юліан Каменецький

Член-Основоположник та догматичний есеїстичний директор Музею.
ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Достойний Дружний Співчолого та всієї Родни, складаємо вистови найглибшого співчуття.
УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗЕЮ В ЧІКАГО

Вшановуючи пам'ять мого Найдорожчого Брата

Сл. п. о. Лева Яцикевича

з Кіфону, в третю річницю його смерті (4-го листопада 1970 р.) складаю 30.00 доларів на Ювілейний Фонд ДНП у ЖСА.

Проф. Володимир ЯЦИКЕВИЧ

В РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

св. п. Д-ра СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО

Президента Української Народної Республіки ТА ЙОГО ДРУЖИНИ

МЕЛАНІЇ зі СТЕЛМАХОВИХ

будуть відправлені

ЗА СПОКІЙ ЇХНІХ ДУШ ТАКІ

БОГОСЛУЖЕННЯ:

В СУБОТУ, дня 20-го ЖОВТНЯ ц. р. о год. 9-й ранку —

СЛУЖБА БОЖА

в українській католицькій церкві ПОБРО-ВНІ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ в Нью Йорку на БРОНКСІ при Вашингтон Аве;

ТОГО Ж ДНЯ, о год. 12-й в полудне —

ПАНАХИДА

над МОГИЛОЮ ПОКІННИХ на українському цвинтарі в С. БАВІД ВРУК, Н. Дж.;

В НЕДІЛЮ, 21-го ЖОВТНЯ, о год. 12-й в полудне, після Служби Божої —

ПАНАХИДА

в українському православному храмі СВ. ВОЛОДИМИРА в НЬЮ ЙОРКУ, при Вест 82-й вулиці.

СИН з РОДИНОЮ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ

нашого Найдорожчого і Незабутного

ЧОЛОВІКА, ТАТА і ДІДУКА

бл. п.

АНТОНА ШАРАНА

буде відправлена

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА

З ПАНАХИДОЮ

в понеділок, 22-го жовтня 1973 року

о год. 8:30 ранку в Церкві

СВ. АННІ ПЕТРА і ПЛАВЛА в ДЖЕРЗІ СІТІ

Цією дорогою хочемо скласти найщирішу подяку В. Растовського з похоронного заведення Крайальника за гідне і вірне переведення похорону, високопротестованому о. А. Борсу і о. Павлові Гутрієві за відправлення Служби Божої і похорону та зворушливу прощальну проповідь. Дякуємо газетам „Свобода“ і „Джордж Діжорні“ за поміщення посмертних згадок, приміючи засудити Покійного, щира подяка Українському Народному Домові в Джерзі Сіті за влаштування трині по Покійному та глибокі вистови співчуття. Щиро дякуємо п. Володимирів Біліков, представникові УККА за те, що і зворушливі слова, які були промовлені Покійного для всіх Організацій. Дякуємо Представникам Українського Народного Союзу, Українського Робітничого Союзу та всім іншим Організаціям. З глибокими душевними Родинами та багатьма багатьма Приятелями і Знайомими за щирі вистови співчуття, номі в тяжких хвилинах нашого болю, за молитви, пожертви на Службу Божу та за так численну участь в похороні і відправленні нашого Дорогого Мужа і Батька на місце Вічного Спочинку.

Хай Всевишній нагородить Вас своїми ласками.

Дружина КАТЕРИНА з РОДИНОЮ

Українська Православна Церква св. Вознесіння в Мейпелвуді, Н. Дж.

широ запрошує всіх своїх Вірних і Приятелів на

ПОСВЯЧЕННЯ ЗОЛОГО ХРЕСТА і БАНИ

в неділю, 21-го жовтня 1973 року

ПОРЯДОК СВЯТА:
Год. 9-та ранку — УТРЕННЯ
Год. 10-та ранку — СЛУЖБА БОЖА
Год. 12-й дня — ПОХІД ДО НОВОЇ ЦЕРКВИ і ПОСВЯЧЕННЯ ХРЕСТА і БАНИ
Год. 12:30 по пол. — ОБІД

Адреса нової церкви:

650 Irvington Avenue, Maplewood, N. J. Тел.: 763-3932

ЗА УПРАВУ:

о. ІВАН НАБОНЕЧНИЙ, настоятель

ВІСТОР КИРІЛЮК, голова

ПОДЯКА

Цією дорогою складаю щиро-щирі подяку Всім, що прийняли мене у 40-ліття мого святиства, яке Українська Громада в Клівленді святково відзначала в дні 23-го вересня 1973 року.

Дякую Іх Блаженству Верховному Архієпископові і Патріарху УПЦ(К) Кир. Йосифу за Архієпископське благословення і привіт, дякую Високосвященному Архієпископові і Митрополитові Кир. Амвросію, Пресвященному Кир. Василію за писемні привіти і гарні побажання, дякую всім Високосвященним і Священним Отцям, які особисто і писемно мене поздоровили в цю велику для мене річницю, дякую за згадку у своїх молитвах. Дякую Преподобним Сестрам за щирі привіти, які мене вітали разом з дітьми парафіяльної школи.

Дякую великій Українській Громаді Клівленду на чолі з д-ром Богданом Футесом, і всім Членами Комітету за улагодження Ювілейних святкувань 40-ліття мого святиства, дякую за так численну участь в тих святкуваннях, всім Громадянам і всім Тим, які мене привітали телефонними і листами. Дякую Всім, що виступили в мистецькій програмі в часі Бенкету.

Нехай Всевишній Господь обдарить Всіх своїми Ласками і Опікою.

о. панаб. ДМИТРО ГРЕСЬКО

Клівленд, Огайо.

СЛОВНИК СЛІВ

У ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ НЕ ЖИВАНІХ

проф. д-р ІВАН ОПСЕНКА, Нью Йорк, 1973, ст. 166, тверда обкла, видання НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО Т-ВА УКРАЇНСЬКОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

У „СЛОВНИКУ“ зібрані слова чужого походження (польські, русифікації та ін.), які засмічують укр. літературну мову. „СЛОВНИК“ і Описки необхідні для кожного професіонала, учня, студента і інтелектуала.

Ціна \$4.25 з пересилкою. Закажіть! Research Society for Ukrainian Terminology c/o N. Hawrylo, Attorney at Law 34 East 7th Street New York, N.Y. 10003

ОМУА

запрошує

Українське Громадянство на ВІДКРИТТІ ВІСТАВКИ ЛІНОРІТІВ

ВОЛОДИМИРА ВАЙЦЯ

з Меліто

в неділю, 21-го жовтня 1973 р. о год. 1-й по пол. в Галерії Літературно-Мистецького Клубу, 149 2-га Авеню, Нью Йорк, Н. Дж. Виставка буде відкрита в будні від 6-8 веч. в суботі і неділі від 1-8-го веч. і триватиме до 4-го листопада 1973 року.

ВЕЧІРІ ГУМОРУ й САТИРИ

ЗОЇ КОГУТ і ІРИНИ ЗАЛЕСЬКОЇ

БОУФАЛО: неділя, 21-го жовтня, год. 8:30 по пол., підлягає аудиторія укр. кат. школи, 985 Фішмор;

НЬО ЙОРК: п'ятниця, 26 жовтня, год. 7:30 веч., Пласовий Дім, 144 Секенд Аве.;

СІРАКЮЗИ: Субота, 27 жовтня, год. 7-ма веч., підлягає аудиторія укр. кат. парохії св. Івана Хрестителя, 108 С. Вільбур Аве.;

САВТ БАВІД ВРУК, Н. Дж.: неділя, 28 жовтня, год. 4-та по пол., зала Консультант УЩІ ім. св. Ан. Андрія, Мейн Ст.

Запрошується все Українське Громадянство Округу.

АДМІНІСТРАЦІЯ ТУРНЕ

Вступайте в члени УНСоюзу!

64-ий Відділ СУА в Нью Йорку

владштує

в суботу, 20 жовтня 1973 р., початок год. 6:30 по пол.

в Домініці СУА, 108 Друга Евіню

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР

членки нашого Відділу, письменниці та редакторки

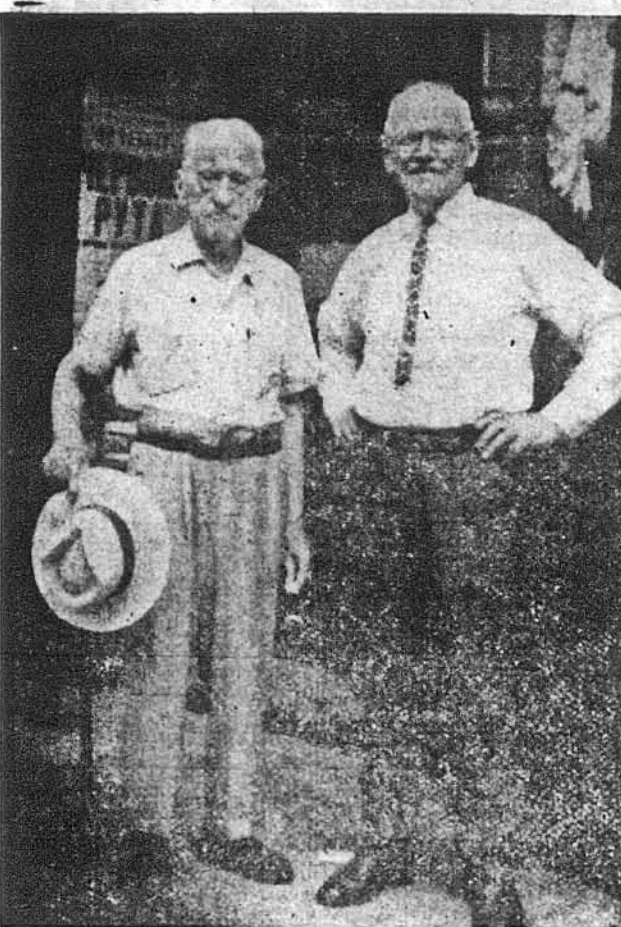
„Нашого Життя“

Уляни Любович

на який щиро запрошує Громадянство

УПРАВА ВІДДІЛУ

Володимир Юрковський — меценат ФКУ

В. Юрковський і М. Сурмач перед книгарнею „Сурма“ в неділю 7-го жовтня 1973 р.

Ніщо так не здивувало українців як 100 000 дол. пожертва Володимира Юрковського на стипендії для українських студій у Гарварді. І він справді перевершив усіх в Америці. Щоб здивувати цікавість тих здивованих, звідки мій друг Юрковський набрав стільки грошей (він ще декларував 50 000 на Український Музей у Бавнд Бруку) то я розкажу, що знаю про нього б з ним я товаришував від 1922 року.

Юрковський приїхав 20-літнім хлопцем до Америки в 1907 році, а що покинув торговельну школу в Галичині, зараз тут взявся до бізнесу. В Йонкерс заложив собі крамницю, щось подібне на теперішні аптеки: „шварц, мидло і повидло“. Там довго не „попасає“, бо Дядько Сем покликав його на „війну“... виграти її з німцями. При війську був лиш 6 місяців, на щастя „війну“ витривали... без нього. І так Юрковського пустили додому у військовий університет. Зараз він поїхав до рідного краю, там полякам досить напсував нерви, бо всюди ходив в убранный американського жовніра і з ними перемовлявся.

Року 1922 повернувся до Нью Йорку і тут зараз взявся знов до бізнесу. Виняйний собі малий локаль в старім бібліїнім домі при 8-й вулиці, де тепер є новий Купер Юніон. Звідтам він поштою продав різні календарі і та кож декілька сам видає. Один був дуже красивий з портретом панни Катерини Шутак, тепер Кедровської. Той календар можна б купити, хто хотів би бачити плід Юрковського і його на нім підпис. Ціна 1 дол. в „Сурмі“.

Небагом прийшла біда, бо бібліїний дім мусів повалити, а поставити там Купер Юніон. Крковський „мусів свій бізнес „звинити“. І так він увесь свій бізнес забрав із собою: в голові плани, в кишенях — біжуреті. Скоро виробив собі домір'я між своїми і чужими. Всі від нього купували перстені, кульки, пера іт. п. У вільний час пересиджував у акційних борах і вчував ком-

паний, їх управителів і їх вибори. Як щось подобалося, купував або продавав.

Крім того, він цікавився українською національною роботою. Допоміг заложити Український Демократичний Клуб, там виповнював сотки аплікацій на сити-йенські папери, новим українським емігрантам. Всюди старався, щоб на паперах було написано „Юрковський“ а не австрійський чи російський. Як декотрі урядовці не годилися написати „Юрковський“, тоді Юрковський там ішов особисто і їх завідали переконував і вигравав. Кажуть, що Юрковський постарався, що всі співаки з хору Юніона залишилися в Америці, хоч вони приїхали лише на час концертів. Юрковський в тій справі мусів їздити кілька разів до Вашингтону, до самого голови імміграційного бюро. Не було представлення, віза, концерт, щоби там не було Юрковського.

Трудний, тихий, скромний. Не п'є, не курить, навіть чогось не вживався.

Але найбільше веселим його бачив минулої неділі в „Сурмі“. Як я запитав його, чого він такий веселий, він сказав: „Я позбувся найбільшого свого клопоту — сто тисяч. Нехай молодші і мудріші ним журяться!“

М. Сурмач

ЧЛЕ ЗАБОРОНЯЄ 7 ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ, ЯКІ ПІДТРИМУВАЛИ САЛЬВАДОРА АЛЬСІДЕ

Військовий уряд Чіле офіційно проголосив 7 лівих політичних партій, які підтримували колишнього президента Сальвадора Альсиде, поза законом. Провідник хунти генерал Августо Піночет Угарте вже раніше був заявив, що всі марксистські партії будуть заборонені, але між 7 партіями, які були тепер проголошені поза законом, є також дві немарксистські партії лівого напрямку. Позаяк заборону лівих партій, хунта заявила, що 3 роки марксистської влади президента Сальвадора Альсиде довели країну до моральної, структуральної та економічної кризи.

АДРЕСА:

SELF RELIANCE (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION

108 Second Avenue • New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 473-7310

В Мехіко відбулася виставка ліноритів

В. Баласа

В Гвадалагарі, другому величчю місті Мехіко, була відкрита в міській галерії Galeria Municipal de Arte у Cultura виставка ліноритів Володимира Баласа, спонсорована Мехікансько-Американським Культурним Інститутом, який є під опікою американського консуляту. Виставка, яка тривала три тижні, пройшла з великим моральним і матеріальним успіхом. З нагоди виставки з'явилася в чоловічому щоденнику „El Informador“ дуже прихильна стаття, пера відомого мистецтвознавця Jose Luis Meza Lloa, ілюстрована кількома репродукціями виставлених праць, яких було 30. Друга стаття була надрукована в англомовному тижневику „The Colony Reporter“, пера Г. Фелікса Крауза. Крім поодиноких закупів в часі виставки, повну колекцію виставлених ліноритів закупила пані Джейн Ротсайд, відома американська соціолог і колекторка крафтих американських графіків, яка живе в Голяндейл, Флорида. Ця сама виставка буде повторена незабаром в Галерії Об'єднання Мистців Українців Америки в Нью Йорку, а опісля галерії Університету Лойола в Лос Анджелесі в дні від 23-го листопада до 18-го грудня 1973.

ВІД ШОВІНІЗМУ ДО РАСИЗМУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Глібці, ми завжди впускали до себе студентів різних рас. Пригадує собі мої дискусії, після моєї першої подорожі до ЗСА, коли я розповідав про расову проблему там. Французи мали тільки обурення і ніякого розуміння проблеми. Коли я приводив приклад трактування альжирців у Франції, мені відповіли: Шож ви хочете, це некультурні люди... Розумілося, що вони бачили чорну проблему в ЗСА крізь призму рівноправності чорних студентів у Парижі, яких була якась сотка.

Французи могли признати, що вони шовіністи, але що в них може бути небезпека расизму — про це й слухати не хотіли. А ось раптом тепер вся преса говорить саме про цю небезпеку.

Багато бо чого змінилося. Расової проблеми не було, доки альжирці, тунісці, чин (в меншій мірі) марокканці приїздили, або їх привозили, як робітників, що жили в замкнених таборах. Почалася тоді, коли французі евакуювали Альжирію і привезли своїх колаборантів з родинами та поселили їх групами. Жінки пішли на базар, діти до школи й тоді почалося. Але з тим собі дали раду відносно легко.

Та саме від закінчення війни в Альжирії (останньої колоніальної), Франція почала рости. П продукція зросла неймовірно, й постала класична проблема багатого суспільства: ніхто не хоче виконувати чорної роботи. Іміграція робітників для чорної роботи почала рости. Почали їхати навіть з Чорної Африки. А при тому Франція не приготувалася до цього. Іміграція була мало планована, не приготувано ніякої організації її примищення.

Вони виконують найважчу й найгірше платну роботу. Коли взято до уваги, що або відслідують частину заробітку додому, або мусять годувати численну родину, ясно, що їхній рівень життя низький і вони являють масу „брудних чужинців“. Живуть їм важко і вони мають оправдану претенсію, що виконують найгіршу роботу, а за це їм платять мало.

Постас напруження, яке часом виливалося у зухвали. Чужинці сьогодні на праці у Франції майже 4 мільйони, в тому 800 тисяч альжирців. Кілька тисяч тому кондуктор автобусу в Марсі образив альжирця, той убив кондуктора. Випадки такі бувають скрізь. Але тут юрба злічувалась альжирців і на півдні справді почалася расистська гарячка. На півдні

Т. Дж.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 21-го ЖОВТНЯ 1973 р.

ПАСЕЖИР. Н. Дж. Месич збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Бл. з год. 2-й по пол. в УНДом при 237 Норе Аве. Проситися про участь. Також проситися чл. зарезервувати неділю 9-го грудня, тоді буде посвячення нового прапора Відділу. — В. Марущак, рек. секр.

ФЕМАЛЕ

ПОШУКУЮ ЖІНКУ

для легкої домашньої роботи. Приходять двічі на тиждень. Також раз на місяць виступи візком білля до прання. Добра платня. Потрібно рекомендації. Мій телефон: (212) 475-1415

MALE & FEMALE

MACHINIST

MACHINE OPERATORS

MILLING

DRILLING

TURNING SET UP AND OR OPERATE

TOOL GRINDER FORM TOOL AND CUTTER

TOOL MAKERS — TOOL JIGS AND FIXTURES

HIGH PRECISION

Experienced machine operators will do satisfying work on unique high precision machinery.

GOOD WORKING CONDITION IN AIR CONDITIONED FACILITY. ON THE JOB TRAINING AVAILABLE.

FOR INDIVIDUAL WITH MECHANICAL ABILITY AND WILLINGNESS TO LEARN.

Night and day shift plus extensive overtime available. Good salary plus 10% shift premium, fully paid benefits and profit sharing. Near Garden State Parkway and Route 22. Interview daily 9 - 4, Saturdays 10 - 2 or evening by appointment. Phone Mr. Frank Derbyshire (201) 687-4100.

AMERICAN PRODUCT INC.

618 RANWAY AVENUE UNION, N.J.

An equal opportunity employer.

MALE & FEMALE

LATHE OPERATOR

Full or semi experience. Excellent opportunity for the right person in the fast growing field of big roll manufacturing.

(201) 777-0621

SHEET METAL

PRECISION

Mechanics, layout, machinist, machine operator, hand grinder, spotwelder, apprentice helper. Well equipped, air conditioned plant. Springfield N.J. Rt. 22.

(201) 376-1830

MILLING

PROFILE MACHINE

OPR-SET UP

and operate; also precision assembler; 4 over/time, liberal benefits.

(212) 784-1961

CABINETMAKERS

MACHINE OPER.

Experienced on custom made furniture. Steady work. Apply:

30-28 Starr Ave. (3rd fl.)

Long Island City, N.Y.

(212) 87-5400

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНІОЗУ!

MALE

MACHINIST

1st CLASS FOR

GRADE A CO.

GOOD BENEFITS.

(212) 255-8380

TRACTOR TRAILER

DRIVERS

Mln. 2 yrs. over the road experience. Must be able to pass rigid background check! 25 years or older, and must be sober and bondable. Have good driving record and ref. For appointment call:

Brian Curry, (201) 865-2210

Tues. through Sat. noon.

SHORT ORDER COOKS

Experienced, full or part time, day and nights available, paid vacations, paid holidays. Apply in person to

Swingle's Diner

Rt. 22, Springfield, N.J.

MACHINIST

Expanding company seeks exp'd all around machinist. Company offers top rates, paid Blue Cross/Blue Shield, Major Medical & Life Insurance. Plenty of overtime & paid holidays. Apply in person.

Sano Design & Mach. Co.

247 Fulton Place, Paterson, NJ

PUNCH PRESS OPERATORS

AND GENERAL FACTORY

HELP WANTED

No experience necessary. Good wages, some overtime. All fringe benefits. Apply in person:

JULIUS HOF & SON

Cottage St., Berkeley Heights, N.J. or call (201) 464-9211.

FACTORY-TRAINEES

Textile Knitting Machines, Thread Texturing and Beam preparation. Chance to learn a new trade if you are willing to start 3rd shift. 12 P.M. to 8 A.M. See Miss DiCarlos, Personnel Mgr. in Bldg No. 2.

EVERLON FABRICS CORP.

Railroad Ave. Closter, N.J.

PUNCH PRESS

OPERATOR

Light metal production punch press. Some experience preferred. Progressive Dies.

GAVIN ELECTRONICS

1450 Rt. 22, Somerville, N.J.

(201) 356-3500

SUPERINTENDENT

— or will train man with home owner repair type of experience for Garden Apts Must be congenial, energetic, and willing to learn. Full time, Union County area. Apartment and top pay for right man. Send resume to

P.O. Box 236

N. Roselle, N.J. 07208

Call (201) 241-4522

ПОТРІБНО

ДЖЕНІТОРА

до 18 род. дому, при 9-й вул. в Нью Йорку, 4-кімнатне помешкання + \$30.00 доплати.

(212) 475-1351

MALE & FEMALE

ДІД МОРОС (SANTA) ПОТРЕБУЄ

ПОМІЧНИКІВ

Production Operators - \$1.75 a Material Handlers - \$2.35 Warehouse Helpers - \$2.35 a Lift Truck Operators - \$2.55

Масово місце на всі шифти.

Всі особи прийняті на працю між 9 жовтня 1973 і 16 листопада 1973, можуть дістати \$15.00 в Toy Dollars, за які можуть вибрати

Matel Toys

в найкращій компанії крамниці забавок. Щоб мати право одержати той бонус у Standare Plastic Products треба працювати повних 30 календарних днів. Принесіть це оголошення особисто представникові Standare Plastic Products, зголошуючись на працю, щоб певно одержати цей бонус доларів на забавки. Наше положення дійде при

450 Oak Tree Avenue, S. Plainfield, N.J.

Не зволікайте — зайдіть сьогодні до нас.

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence)

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

МАЛЕ

Різно

Українське Висхідне Вора

ROMAN PARCEL SERVICE

141 2nd Ave., New York City

Tel.: (212) 475-7430

ВИСОЦІА ПАЧІНІ В ОДІ-

ГОМІ І НАРЧАМИ В УКРАЇ-

НУ І ДО СООР. Маме на

сказі все потрібне до мисл-

ки. Посилаємо також РУБЛІ-

ВІ ЦЕРТИФІКАТИ, АБІА,

МОТОЦИКЛІ, КОЛОДЦІН-

КИ І ТЕЛЕВІЗОРИ. Урадо-

мі години: від понед. до п'ят-

ниці 8:30-6:00 веч. в п'ят-

ницю 8:30-5:00 веч. в суботу

10-1 по нед.

Українська Централь

240 Hope Ave., Passaic, N.J.

понижові

що можна замовити

ОБІДІ

ГАРЯЧІ І ЗІМНІ